

В. В. Карелін, доктор юридичних наук, доцент кафедри кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології Академії Державної пенітенціарної служби, капітан внутрішньої служби
О. М. Звенигородський, кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології Академії Державної пенітенціарної служби

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛІСНУ НЕПОКОРУ ВИМОГАМ АДМІНІСТРАЦІЇ УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Постановка проблеми. Питання злісної непокори вимогам адміністрації установ виконання покарань (далі – УВП) є актуальними у наш час, оскільки саме вони багато в чому визначають проблему ефективності відбування покарання у виді позбавлення волі, і, як наслідок, законність та порядок у державі.

За останні п'ять років в Україні щорічно кількість засуджених, що тримаються в місцях позбавлення волі, складає в середньому 58 тис. осіб¹. Значна частина усіх засуджених, відчуваючи максимальний комплекс правообмежень під час відбування покарання у виді позбавлення волі, не бажає змінювати свою протиправну поведінку і проходити процес виправлення. Серед таких засуджених чітко виділяються особи, які чинять злісну непокору вимогам адміністрації УВП. Так, за період з 1 січня 2010 р. до 30 червня 2019 р. в Єдиному реєстрі судових рішень зазначено про 854 вироки за ст. 391 Кримінального кодексу України (далі – КК)².

Аналіз останніх досліджень і публікацій. До питання дослідження злісної непокори вимогам адміністрації установ виконання покарань зверталася значна кількість науковців, зокрема Г. А. Аванесов, М. І. Бажанов, О. М. Бандурка,

М. П. Барабанов, Є. Ю. Бараш, Ю. В. Баулін, І. Г. Богатирьов, І. В. Боднар, Є. В. Болдирев, В. В. Василевич, Р. В. Вереша, П. А. Воробей, О. А. Герцензон, В. К. Грищук, В. В. Голіна, Л. М. Давиденко, Р. Є. Джансарасва, П. С. Дагель, І. М. Даньшин, Т. А. Денисова, О. М. Джужа, А. І. Долгова, А. П. Закалюк, А. Ф. Зелінський, І. І. Карпець, А. В. Кирилюк, В. В. Коваленко, О. В. Кришевич, О. Г. Колб, І. М. Копотун, О. М. Костенко, О. М. Литвинов, В. Г. Лихолоб, І. П. Лановенко, Ф. О. Лопушанський, С. С. Мірошніченко, П. П. Михайленко, О. Є. Наташев, І. С. Ной, В. І. Осадчий, О. І. Плужник, М. С. Пузирьов, О. Б. Сахаров, О. В. Старков, В. В. Сташис, В. М. Трубников, І. К. Туркевич, В. І. Тютюгін, М. І. Хавронюк, С. С. Яценко та ін.

Мета статті полягає у вирішенні завдання щодо уточнення та визначення умов застосування підстав кримінальної відповідальності за злісну непокору вимогам адміністрації установ виконання покарань.

Виклад основного матеріалу дослідження. Склад злочину, передбачений ст. 391 КК установлює кримінальну відповідальність за злісну непокору вимогам адміністрації УВП. Диспозиція норми зазначеної статті передбачає об'єктивну сторону вказаного кримінального правопорушення у виді злісної непокори законним вимогам адміністрації установ виконання покарань або іншу протидію адміністрації УВП у законному здійсненні її функцій. Суб'єктом злочину є особа, яка відбуває покарання у виді обмеження або позбавлення волі. Гіпотеза ст. 391 КК передбачає умови її дії

¹Кримінально-виконавча система України в 2019 році. Статистичний огляд (Тюремний портал, 2019) <<http://ukrprison.org.ua/articles/1581323348>> (дата звернення 15.02.2020)

²Захаров Є, 'Стаття 391 Кримінального кодексу України та практика її застосування. Права Людини в Україні' (Інформаційний портал Харківської правозахисної групи, 07 липня 2019) <<http://khp.org/index.php?id=1562479517>> (дата звернення 15.02.2020)

у разі, якщо ця особа за порушення вимог режиму відбування покарання була піддана протягом року стягненню у виді переведення до приміщення камерного типу (далі – ПКТ) (одиначної камери) або переводилася на більш суворий режим відбування покарання.

Установлення об'єктивної сторони вказаного кримінального правопорушення має низку особливостей, що впливають на визначення підстави кримінальної відповідальності за злісну непокору вимогам адміністрації УВП.

Дослідники по-різному тлумачать поняття «злісна непокора вимогам адміністрації УВП», зокрема, акцентуючи увагу на таких її особливостях, як: форма вираження, активність дій чи бездіяльності, систематичність, безпосередній зв'язок із порушенням бланкетних норм (зокрема, положень кримінально-виконавчого законодавства), законності вимог адміністрації УВП тощо.

Як зазначає В. І. Тютюгін, під злісною непокорю (бездіяльністю) вимогам адміністрації УВП слід розуміти відкрити, демонстративну та виражену у зухвалій формі відмову засудженого від виконання наполегливих, неодноразово висловлених законних вимог або розпоряджень представника адміністрації, який на підставі свого службового становища має право висувати такі вимоги та віддавати розпорядження, а засуджений зобов'язаний і має можливість їх виконати. Вона може виявлятися: в неодноразовій відмові від роботи без поважних причин; невиконанні вимог про припинення порушень режиму відбування покарання або правил внутрішнього розпорядку; у демонстративних та зухвалих заявах і обіцянках продовжувати допускати порушення, а також в іншій протидії адміністрації у здійсненні її функцій, що виражається в учиненні винним різних дій, спрямованих на перешкоджання нормальній роботі та навчанню засуджених, проведенню різних заходів відповідно до правил внутрішнього розпорядку (організація страйків та активна участь у них; зрив культурно-масових заходів та процесу навчання засуджених; неодноразові порушення розпорядку дня; псування обладнання та інвентарю тощо¹.

Відповідно до позиції, висловленої М. І. Мельником та М. І. Хавронюком, під злісною непокорю законним вимогам адміністрації УВП розуміється відкрита відмова особи, яка відбуває покарання

¹ Баулін Ю В, Борисов В І, Гавриш С Б та ін. *Кримінальний кодекс України: наук.-практ. комент.* (Вид. Дім «Ін Юре», 2003)

у виді позбавлення волі, від виконання конкретних і законних вимог представника адміністрації установи, який уповноважений пред'явити таку вимогу, а особа, яка відбуває покарання, зобов'язана і має можливість її виконати, але умисно не виконує, при цьому робить це систематично і в зухвалій формі, що вказує на злісність².

На думку І. М. Копотуна, злісна непокора законним вимогам адміністрації виправної колонії або інша протидія адміністрації у законному здійсненні її функцій особою, яка відбуває покарання у виді позбавлення волі, якщо цю особу за порушення вимог режиму відбування покарання було піддано протягом шести місяців стягненню у виді переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) або переведено до виправної колонії іншого рівня безпеки³.

К. В. Бондарєва акцентує увагу на тому, що допущення засудженими систематичних порушень порядку відбування покарання, вчинення кримінальних правопорушень, зокрема злісної непокори вимогам адміністрації УВП, указує на неналежне виконання своїх обов'язків як її керівництвом, так і Державною кримінально-виконавчою службою України щодо здійснення управління та контролю у сфері виконання кримінальних покарань⁴.

Для притягнення особи до будь-якого виду відповідальності, в тому числі кримінальної, необхідна наявність підстав для її притягнення. А тому нормативне та практичне встановлення таких підстав для притягнення до кримінальної відповідальності засудженої особи, що проявляє злісну непокору законним вимогам адміністрації УВП, є важливим з точки зору таких правових засад, як верховенство права, законність, юридична визначеність та ін.⁵

Із точки зору загального змісту поняття «підстава» – це початок існування чого-небудь, позиція, вихідний матеріал тощо. Це найбільш важлива сторона чого-небудь, якогось вагомого до-

² Мельника М І, Хавронка М І (ред), *Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України* (ВД «Дакор», 2018) 1239–1240

³ Копотун І М, 'Кримінально-правова характеристика злісної непокори вимогам адміністрації установи виконання покарань (ст. 391 КК України)' (2014) 1 (13) Публічне право 95–96

⁴ Бондарєва К В, 'Злісна непокора вимогам адміністрації установи виконання покарань: кримінально-правова та кримінально-виконавча характеристика' (дис канд юрид наук, Нац акд внутр справ, 2018) 112

⁵ Дудоров О О, Хавронюк М І, *Кримінальне право: Навчальний посібник* (Ваіте, 2014) 70–72

воду, те головне, на чому базується, ґрунтується що-небудь¹. Юридична підстава – це сукупність передбачених правом обставин, умов, фактів і передумов, що забезпечують настання юридичних наслідків. Юридична підстава має нормативне закріплення, визначений зміст, вичерпний характер, урахує особливості певного випадку та породжує юридичні наслідки². У теорії права підстава юридичної відповідальності розглядається у двох значеннях – правовому і фактичному. Правова підстава відповідальності – це наявність правової норми, що встановлює юридичну відповідальність за вчинене діяння. Фактичною підставою відповідальності є дія (бездіяльність), що забороняється правовою нормою, тобто вчинення, власне, правопорушення³.

Розкриваючи сутність ст. 391 КК, слід насамперед відзначити той факт, що в ній вказано підставу, що особа буде нести кримінальну відповідальність лише у тому випадку, якщо до цього вона була піддана дисциплінарній відповідальності найбільш суворого характеру у виді переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери) або переводилася на більш суворий режим відбування покарання. Враховуючи цей фактор, необхідно також зазначити, що особа, яка притягається до кримінальної відповідальності за вищезазначеною статтею, повинна не лише відчувати на собі тягар дисциплінарної відповідальності, а й після цього залишатися злісним порушником встановленого режиму відбування кримінального покарання.

Для повного уявлення сутності цього правового явища слід звернутися до ст. 133 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України), що розкриває поняття злісного порушення встановленого порядку відбування кримінального покарання. Таким є вживання спиртних напоїв, наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи інших одурманюючих засобів; виготовлення, зберігання, придбання, розповсюдження інших заборонених предметів, участь у настільних азартних та інших іграх з метою здобуття матеріальної чи іншої вигоди; вчинення дрібного хуліганства; систематичне ухилення від ліку-

вання захворювань, що становлять небезпеку для здоров'я інших осіб. Тобто засуджений є злісним порушником встановленого порядку відбування покарань, якщо буде вчиняти вищезазначені діяння, і до цього якщо він притягувався до дисциплінарної відповідальності. Відповідно до ч. 1 ст. 132 КВК за невиконання покладених обов'язків та порушення встановлених заборон до осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі, можуть застосовуватися такі заходи стягнення (дисциплінарної відповідальності), як: попередження; догана; суворі догани; грошовий штраф до двох мінімальних розмірів заробітної плати; скасування поліпшених умов тримання; поміщення засуджених чоловіків, які тримаються у виправних колоніях, у дисциплінарний ізолятор з виведенням або без виведення на роботу чи навчання на строк до чотирнадцяти діб, а засуджених жінок – до десяти діб; поміщення засуджених, які тримаються в приміщеннях камерного типу виправних колоній максимального рівня безпеки, у карцер без виведення на роботу на строк до чотирнадцяти діб; переведення засуджених, які тримаються у виправних колоніях, крім засуджених, які тримаються у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, до приміщення камерного типу (одиначної камери) на строк до трьох місяців.

Умовою для притягнення засудженого за ст. 391 КК України є наявність застосування до засудженого дисциплінарного стягнення у виді поміщення до ПКТ за дії, що мали на меті уникнення від подальшого відбування покарання. Водночас трапляються випадки, коли звинувачуються особи, яких було поміщено до ПКТ з інших причин⁴.

На нашу думку, при призначенні покарання за злочин, передбачений ст. 391 КК України, слід ураховувати причини, обставини і мотиви вчинення злочину, поведінку засудженого до вчинення злочину, кількість і характер раніше накладених стягнень, а також пояснення засудженого щодо суті вчинення злочину.

Так, в Україні за період 2010–2019 рр. з 854 вироків суду за ст. 391 КК 775 ухвалено за відмову від: прибирання приміщення – камери, коридору, житлової секції, дисциплінарного ізолятора

¹ Білодід І К (ред), *Словник української мови в 11 томах. Том 6* (Наукова думка, 1975)

² Шемшученко Ю С (гол ред), *Юридична енциклопедія в 6 т* (Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана Т 5: П-С, 2003)

³ Самощенко І С, Фарукшин М Х, *Ответственность по советскому законодательству* (Юрид лит, 1971) 71–73

⁴ Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злісну непокору вимогам адміністрації установи виконання покарань» від 06.09.2019 № 2079. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH23800A.html.

(далі – ДІЗО), кімнати виховної роботи, прогулянкового дворику, території тощо (479 вироків); виконання робіт із благоустрою колонії чи іншої роботи, змінного завдання, обов'язків чергового по камері тощо (108); слідування до відділення соціально-психологічної служби, ДІЗО, ПКТ, дільниці ресоціалізації чи інших місць (33); зайняття належного спального місця (19), виходу на ранкову фізичну зарядку, сніданок, обід тощо (10) фарбування стіни коридору, підлоги, лавки, дверей душової кімнати (10); одягнення форми встановленого зразка чи спецодягу (4); інші форми відмови. Винесено також 13 вироків за зберігання заборонених предметів, зокрема, мобільного телефону, 14 вироків за перешкоджання обшуку чи огляду, 8 вироків за порушення форми одягу, розпорядку дня, секторної локації тощо.

На думку багатьох правозахисників, зокрема, Харківської правозахисної групи ст. 391 КК України використовується виключно як інструмент розправи з непокірними засудженими, а тому вона має бути скасована.

Отже, вбачається, що ст. 391 КК прямо суперечить концептуальним засадам КК України, а «застосування адміністративної (дисциплінарної) преюдиції суперечить статтям 21 і 24 Конституції України щодо рівності громадян перед законом, оскільки являє собою дискримінацію»¹.

Висновки. Таким чином, із метою дотримання прав засуджених та законності процедури притягнення засудженого до кримінальної відповідальності за ст. 391 КК України адміністрації УВП та судам слід урахувувати не лише застосування дисциплінарного стягнення найбільш суворого характеру, як от: переведення до ПКТ або переведення на більш суворий режим відбування покарання, а й причини, обставини і мотиви прояву злісної непокори законним вимогам адміністрації УВП, поведінку засудженого до вчинення злочину, кількість і характер раніше накладених стягнень, а також пояснення засудженого щодо вчинення злочину у виді злісної непокори вимогам адміністрації УВП, що вимагають положення ч. 1 ст. 131 КВК.

¹ Захаров Є

REFERENCES

List of legal documents

1. Poiasniuvalna zapyska do proektu Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo vidpovidalnosti za zlisnu nepokoru vymoham administratsii ustanovy vykonannia pokaran» vid 06.09.2019 № 2079. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH23800A.html. (in Ukrainian)

Bibliography

Authored books

1. Baulin Yu V, Borysov V I, Havrysh S B ta in., *Kryminalnyi kodeks Ukrainy: nauk.-prakt. koment.* [Criminal code of Ukraine: scientific-practical. comment.] (Vyd. Dim «In Yure», 2003) (in Ukrainian)
2. Dudorov O O, Khavroniuk M I, *Kryminalne pravo: Navchalnyi posibnyk* [Criminal Law: Tutorial] (Vaite, 2014) (in Ukrainian)
3. Samoshchenko I S, Farukshin M X, *Otvetsvennost' po sovetskomu zakonodatel'stvu* [Responsibility for Soviet legislation] (YUrid lit, 1971) (in Russian)

Edited books

4. Bilodid I K (red) *Slovyk ukrainskoi movy v 11 tomakh. Tom 6* [Dictionary of Ukrainian in 11 volumes. Volume 6] (Naukova dumka, 1975) (in Ukrainian)
5. Melnyka M I, Khavronka M I (red) *Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy* [Scientific and practical commentary of the Criminal Code of Ukraine] (VD «Dakor», 2018) (in Ukrainian)
6. Shemshuchenko Yu S (hol red) *Yurydychna entsyklopediia v 6 t* [Legal encyclopedia of 6 t] (Vyd-vo «Ukrainska entsyklopediia» im. M. P. Bazhana T 5: P-S, 2003) (in Ukrainian)

Journal articles

7. Kopotun I M, 'Kryminalno-pravova kharakterystyka zlisnoi nepokory vymoham administratsii ustanovy vykonannia pokaran (st. 391 KК Ukrainy)' [Criminal legal characterization of malicious disobedience to the requirements of the administration of the penitentiary institution (Article 391 of the Criminal Code of Ukraine)] (2014) 1 (13) *Publichne pravo* 90–98 (in Ukrainian)

Dissertations

8. Bondarieva K V, 'Zlisna nepokora vymoham administratsii ustanovy vykonannia pokaran: kryminalno-pravova ta kryminalno-vykonavcha kharakterystyka' [Malicious disobedience to the penal enforcement administrations orders: criminal legal and criminal executive characteristics] (dys kand yuryd nauk, Nats akd vnur sprav, 2018) (in Ukrainian)

Websites

9. Zakharov Ye, 'Stattia 391 Kryminalnoho kodeksu Ukrainy ta praktyka yii zastosuvannia. Prava Liudyny v Ukraini' [Article 391 of the Criminal Code of Ukraine and practice of its application. Human Rights in Ukraine] (Informatsiyni portal Kharkivskoi pravozakhysnoi hrupy, 07 lypnia 2019) <<http://khpg.org/index.php?id=1562479517>> (in Ukrainian)
10. 'Kryminalno-vykonavcha systema Ukrainy v 2019 rotsi. Statystychnyi ohliad' [The criminal justice system of Ukraine in 2019. Statistical review] (Tiuremnyi portal, 2019) <<http://ukrprison.org.ua/articles/1581323348>> (in Ukrainian)

Карелін В. В., Звенигородський О. М. Особливості застосування кримінальної відповідальності за злісну непокору вимогам адміністрації установи виконання покарань

У статті проаналізовано злісну непокору вимогам адміністрації установи виконання покарань, а також розкрито сутність підстав застосування цього виду покарання. Проаналізовано і підтримано судження стосовно того, що допущення засудженими систематичних порушень порядку відбування покарання, вчинення кримінальних правопорушень, зокрема злісної непокори вимогам адміністрації установи виконання покарань, указує на неналежне виконання своїх обов'язків як її керівництвом, так і Державною кримінально-виконавчою службою щодо здійснення управління та контролю у сфері виконання кримінальних покарань. Зазначено, що в ст. 391 Кримінального кодексу України чітко вказано підставу, що особа буде нести кримінальну відповідальність лише у тому випадку, якщо до цього вона була піддана дисциплінарній відповідальності найбільш суворого характеру у виді переведення до приміщення камерного типу (одиночної камери) або якщо вона переводилася на більш суворий режим відбування покарання. Враховуючи цей фактор, необхідно також зазначити, що особа, яка притягається до кримінальної відповідальності за вищезазначеною статтею, повинна не лише відчувати тягар дисциплінарної відповідальності, а й після цього залишатися злісним порушником установленого режиму відбування покарання. Обґрунтовано, що умовою для притягнення засудженого за ст. 391 КК України є наявність застосування до засудженого дисциплінарного стягнення у виді поміщення до ПКТ (одиночної камери) за дії, що мали на меті уникнення від подальшого відбування покарання (власне, преюдиція). Констатується, що трапляються випадки, коли звинувачуються особи, яких було поміщено до приміщення камерного типу (одиночної камери) з інших причин. Зазначається, що при призначенні покарання за злочин, передбачений ст. 391 КК України, слід ураховувати причини, обставини і мотиви вчинення злочину, поведінку засудженого до вчинення злочину, кількість і характер раніше накладених стягнень, а також пояснення засудженого щодо суті вчинення злочину.

Ключові слова: засуджений, злісна непокоря вимогам адміністрації установи виконання покарань, кримінальна відповідальність, приміщення камерного типу, дисциплінарне стягнення.

Карелін В. В., Звенигородський А. М. Особенности применения уголовной ответственности за злостное неповиновение требованиям администрации учреждения исполнения наказаний

В статье проанализировано злостное неповиновение требованиям администрации учреждения исполнения наказаний, а также раскрыта суцність оснований применения этого вида наказания. Проанализированы и поддержаны суждения относительно того, что допущение осужденными систематических нарушений порядка отбывания наказания, совершения уголовных правонарушений, в частности злостного неповиновения требованиям администрации учреждения исполнения наказаний, указывает на ненадлежащее исполнение своих обязанностей как ее руководством, так и Государственной уголовно-исполнительной службой относительно осуществления управления и контроля в сфере исполнения уголовных наказаний. Подчеркнуто, что в ст. 391 Уголовного кодекса Украины четко указано основание, в соответствии с которым лицо будет нести уголовную ответственность лишь в том случае, если до этого оно было подвергнуто дисциплинарной ответственности наиболее строгого характера в виде перевода в помещение камерного типа (одиночной камеры) или если она переводилась на более суровый режим отбывания наказания. Учитывая этот фактор, необходимо также отметить, что лицо, привлекаемое к уголовной ответственности по вышеуказанной статье, должно не только нести на себе бремя дисциплинарной ответственности, но и после этого оставаться злостным нарушителем установленного режима отбывания уголовного наказания. Обосновано, что условием для привлечения осужденного по ст. 391 УК Украины является наличие применения к осужденному дисциплинарного взыскания в виде помещения в помещение камерного типа (ПКТ – одиночную камеру) за действия, имевшие целью уклонение от дальнейшего отбывания наказания (собственно, преюдиция). Вместе с тем бывают случаи, когда обвиняются лица, которые были помещены в ПКТ (одиночную камеру) по другим причинам. При назначении наказания за преступление, предусмотренное ст. 391 УК Украины, следует учитывать причины, обстоятельства и мотивы совершения преступления, поведение осужденного до совершения преступления, количество и характер ранее наложенных взысканий, а также объяснения осужденного по существу совершения преступления.

Ключевые слова: осужденный, злостное неповиновение требованиям администрации учреждения исполнения наказаний, уголовная ответственность, помещения камерного типа, дисциплинарное взыскание.

Karelin V. V., Zvenyhorodsky O. M. The peculiarities of the application of criminal responsibility for malicious disobedience to the requirements of the penitentiary institution administration

The article analyzes the malicious disobedience to the requirements of the penitentiary institution administration, as well as reveals the essence of the reasons for applying this type of criminal punishment. The statement about the fact that systematic violations of the service of sentence by the convicted, the commission of criminal offenses, in particular the malicious disobedience to the requirements of the penitentiary institution administration, indicates the improper performance of their duties both by its management and the State Criminal Execution Service as for management and control in the penitentiary sphere is analyzed and supported. It is stated that Article 391 of the Criminal Code of Ukraine clearly states that a person will be criminally responsible only if before he was subjected to the most severe disciplinary responsibility in the form of transfer to a solitary confinement or transferred to more severe punishment regime. Here it should also be noted that a person brought to criminal responsibility according to this article should not only have the disciplinary responsibility but also remain a vicious violator of the established regime of serving a criminal sentence. It is substantiated that the condition for prosecution according to Article 391 of the Criminal Code of Ukraine is the existence of disciplinary punishment in the form of placement in the solitary confinement for actions aimed at avoiding the further serving of punishment (actually, pre-trial). It is stated that there are cases where persons placed in a cell type (single cell) for other reasons are charged. At the same time, in our opinion, when imposing punishment for the crime, provided by Article 391 of the Criminal Code of Ukraine, it is necessary to take into account the reasons, circumstances and motives of committing a crime, the behavior of a convicted person before committing a crime, the number and nature of the previously imposed penalties, as well as the explanation of the convicted person of the nature of the crime. It is proved that in order to improve the procedure of the criminal prosecution according to Article 391 of the Criminal Code of Ukraine, the administration of the (PIA) and the court should take into account not only disciplinary punishment of the most severe nature, transfer to a cell type (single cell) or transfer to a more severe punishment regime, but also the reasons, circumstances and motives for committing a crime, conduct of the convicted person, the number and nature of the penalties previously imposed, as well as the explanation of the convicted person for the crime.

Keywords: *convicted, malicious disobedience to the requirements of the penitentiary institution administration, criminal responsibility, cell type, disciplinary punishment.*